

Sammen om indkøb og forbrug

Fælleskommunal indkøbsstrategi 2024-2030

Juni 2024

Sammen om indkøb og forbrug – Fælleskommunal indkøbsstrategi 2024-2030

© KL
1. udgave, 1. oplag 2024

KL
Weidekampsgade 10
2300 København S

+45 3370 3370
kl@kl.dk
kl.dk

 @kommunerne
 KL

Produktion: Kommuneforlaget A/S
Design: e-Types
Foto: Colourbox

Produktionsnr. 830984

Indhold

Indkøb er en del af løsningen	4
Tre pejlemærker	5
Fundamentet og forudsætningerne for at lykkes	6
Pejlemærke 1 Kommunerne skaber kvalitet og værdi for borgere og medarbejdere gennem indkøb	8
Indkøb er en anledning til at bringe fagligheder sammen	8
Indkøbsprocessen som garant for kvalitet	9
Pejlemærke 2 Kommunerne reducerer klima- og miljøpåvirkningen fra kommunernes indkøb og forbrug	10
Indkøbs- og forbrugshierarkiet	10
Fælles ansvar for de grønne løsninger	11
Pejlemærke 3 Kommunerne frigør råderum og skaber tid til kerneopgaven via udvikling og effektivisering af indkøbspraksis	12
Fortsat skabelse af råderum gennem indkøb kræver fokus på nye områder	12
Mindre tid på indkøb – mere tid til kerneopgaven	13
Virksomhederne som løftestang for brug af færre medarbejderressourcer og socialt ansvar	13
Implementering af den fælleskommunale indkøbsstrategi	14

Indkøb er en del af løsningen

Kommunerne har gennem de sidste mange år – lokalt og i fællesskab – arbejdet målrettet med at effektivisere og indfri potentialerne på indkøbsområdet. Det har bidraget til økonomisk råderum, grønne løsninger og kvalitet i opgaveløsningen. Den udvikling skal fortsættes.

Hvert år køber kommunerne ind for over 100 mia. kr., hvoraf langt størstedelen udgøres af køb af services og borgerrettede ydelser, så som botilbud, specialundervisning, støttekontaktpersonordninger og kørsel til skole eller genoptræning. Indkøb er en opgave, der varetages på tværs af alle fagområder i kommunerne, og indkøb er derfor ofte en forudsætning for, at ledere og medarbejdere kan løse de mange komplekse opgaver tæt på borgeren. Det gør indkøb til en væsentlig motor i nytænkning af den måde kommunerne løser opgaver på.

Skal indkøb bidrage til at flytte de dagsordener, der fylder og udfordrer kommunerne, kræver det, at indkøbet og forbruget, som det ser ud i dag, gentænkes. Der skal gås nye veje og skabes en forandring, hvor gårsdagens produkter og services ikke automatisk er førstevalg. Der skal hele tiden stilles spørgsmålstejn ved, hvilket forbrug der er nødvendigt for at løse velfærdsopgaver i kommunerne af den rette kvalitet. Innovationen skal hilses velkommen til gavn for borgere og medarbejdere gennem fx indkøb af

værdiskabende og arbejdskraftbesparende velfærdsteknologi. Klima- og miljøforandringerne, presset biodiversitet og begrænset økonomisk råderum kalder ligeledes på gentænkning af indkøbet og forbruget i retning af nøjsomhed og mindsket forbrug.

Den fælleskommunale indkøbsstrategi peger på tre styrende pejlemærker for kommunernes indkøb, forbrug og samarbejde med virksomhederne i fremtiden, der understøtter bæredygtighed i forhold til både økonomi, klima- og miljø og kvalitet. I lyset af det udfordringsbillede kommunerne ser ind i, handler det om at sikre mest mulig velfærd for de tilgængelige ressourcer, hvad end det er økonomiske ressourcer, medarbejderressourcer eller jordens ressourcer. Det gør indkøbsopgaven kompleks og kalder på tæt dialog og samarbejde, men kommunerne står på et godt fundament i forhold til det fremadrettede arbejde.

De tre pejlemærker er:

1. Kommunerne skaber kvalitet og værdi for borgere og medarbejdere gennem indkøb
2. Kommunerne reducerer klima- og miljøpåvirkningen fra kommunernes indkøb og forbrug
3. Kommunerne frigør råderum og skaber tid til kerneopgaven via udvikling og effektivisering af indkøbspraksis.

Kommunerne arbejder i dag med pejlemærkerne ovenfor – både lokalt, fælleskommunalt og i regi af SKI – Staten og Kommunernes Indkøbsservice. De kommende år er der behov for at genbesøge, hvilke indsatser der bedst understøtter arbejdet med pejlemærkerne. For hvert pejlemærke beskrives derfor en række skridt på vejen til et fortsat ambitiøst arbejde med kommunernes indkøb og forbrug, der bygger ovenpå eksisterende erfaringer og tidligere strategier på området. Sammen med strategien er der lavet et inspirations- og casekatalog med eksempler på, hvordan kommuner lykkes med at skabe resultater i forhold til strategiens pejlemærker.

Pejlemærkerne er ligestillede og vil kunne følges samtidig. Det afspejles også i beskrivelserne på de følgende sider i forhold til de potentialer, der ligger i at arbejde med pejlemærkerne. Frigivet tid til kerneopgaven vil fx i mange tilfælde ligestilles med kvalitet. Ligesom mange tiltag knyttet til klima- og miljøhensyn på indkøbsområdet også kan føre til økonomiske gevinster. Men der ligger en væsentlig, strategisk opgave i at udpege, hvad der er de vigtigste hensyn med et indkøb i den enkelte kommune eller fælleskommunalt, og hvilke indsatser der skaber den største værdi i forhold til behov og mål. Af oversigten nedenfor fremgår de forskellige skridt på vejen i arbejdet med de tre pejlemærker.

Tre pejlemærker

1

Kommunerne skaber kvalitet og værdi for borgere og medarbejdere gennem indkøb

Skridt på vejen:

- Det tværfaglige samarbejde omkring indkøb og forbrug af ydelser, herunder ydelser tæt på borgeren, i den enkelte kommune skal gøres til en naturlig del af opgaveløsningen
- Indkøbsfaglige kompetencer skal i langt højere grad i spil i forhold til køb af særligt ydelser, hvor der ikke hidtil har været strategisk fokus på indkøb
- Indkøbssituationen skal aktivt bruges til at tage stilling til behov og udvikle opgaveløsningen
- Prioritering af indsatser skal foretages på baggrund af overblik over forbrug og kommunens største leverandører på de områder, hvor kommunerne har store udgifter til indkøb
- Systematisk opfølgning skal understøtte, at de indkøbte produkter og ydelser skaber den ønskede og forventede kvalitet samt værdi
- Virksomhederne skal inddrages aktivt i forhold til at udvikle indkøb og forbrug, så der skabes størst mulig værdi for de tilgængelige ressourcer.

2

Kommunerne reducerer klima- og miljøpåvirkningen fra kommunernes indkøb og forbrug

Skridt på vejen:

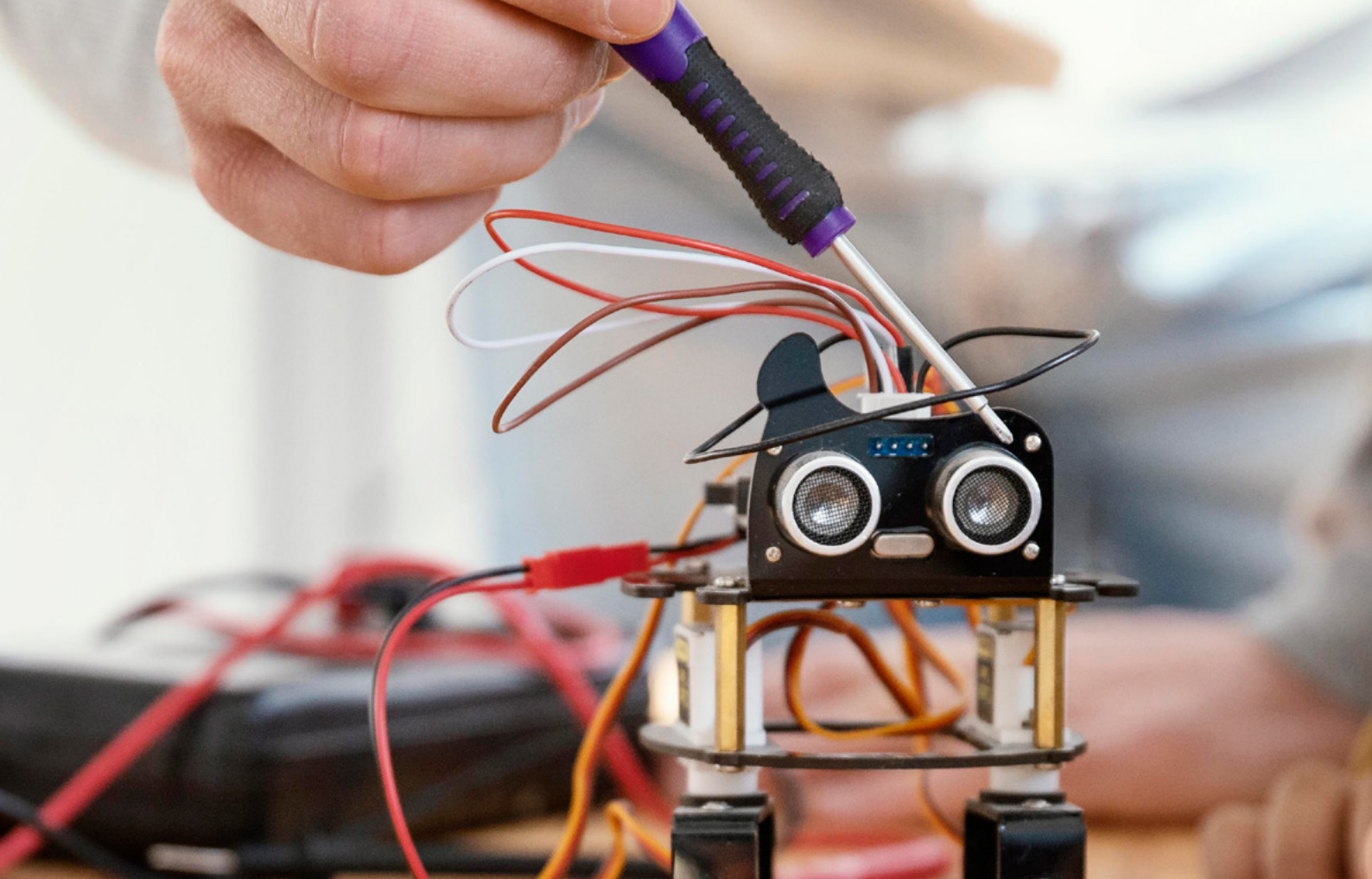
- Med afsæt i data skal der arbejdes systematisk med indkøbs- og forbrugsadfærd, så der ansøres til og foretages aktive valg, der understøtter et mere klima- og miljøvenligt indkøb indenfor tilgængelige ressourcer
- Der skal købes mindre nyt, genbrug skal fremmes, og forbruget skal reduceres, hvor det er hensigtsmæssigt
- Forbruget skal flyttes fra produkter og services med høj klima- og miljøbelastning til områder med lavere klima- og miljøbelastning, eksempelvis på transportområdet, fødevarerområdet eller i forhold til genbrugte produkter og kemi
- Totalomkostninger og cirkularitet skal i endnu højere grad i fokus, hvor det er muligt, så materialer bliver genanvendt, mængden af affald begrænses, og materialer kan genanvendes efter brug
- Hele værdikæden i en produktion skal tænkes i en grøn og økonomisk effektiv retning – fra materialebrug og –udvikling, til hvorvidt produkter flyves eller sejles til landet, til lageropbevaring og efterbruget
- Styrket samarbejde og dialog tværkommunalt, gennem SKI og med virksomhederne om, hvilke krav i udbudssituationen og initiativer i kontraktperioden, der skaber størst mulig klima- og miljøeffekt.

3

Kommunerne frigør råderum og skaber tid til kerneopgaven via udvikling og effektivisering af indkøbspraksis

Skridt på vejen:

- Indkøbsvolumen skal samles og arbejdsgangene knyttet til indkøb skal forenkles, så der bruges færrest muligt medarbejderressourcer pr. indkøb, bl.a. gennem øget e-handel og systematisk tilrettelæggelse af indkøbsopgaverne
- Teknologiske muligheder skal udnyttes, så arbejdsgange lettes og automatiseres
- Fortsat tæt samarbejde om indkøbsopgaverne på tværs af kommuner og i regi af SKI, så viden deles og ressourcerne udnyttes bedst
- Data skal udgøre fundamentet for udvikling af indkøbsopgaverne, og der skal løbende følges op på centrale nøgletal
- Kontraktstyring skal styrkes og systematiseres

Fundamentet og forudsætningerne for at lykkes

Kommunernes indkøbsafdelinger kan ikke lykkes alene med at ændre og styrke praksis, når det kommer til indkøb og forbrug i sammenhæng med de mange kommunale velfærdsopgaver. Ansvar for en meget stor del af indkøbet på velfærdsområderne ligger i de fagforvaltninger, som har ansvaret for områ-

det, men her er der typisk ikke indkøbsfaglig ekspertise. Skal potentialerne forbundet med kommunernes indkøb og forbrug udnyttes, kræver det fælles retning og fokus på flere niveauer.

Alle indsatser, der kan understøtte arbejdet med de tre pejlemærker, kan ikke igangsættes på én gang. Derfor vil der naturligt skulle

prioriteres i den enkelte kommune, så lokale mål, ressourcer og modenhed hænger sammen. I tillæg til arbejdet i den enkelte kommune kræver det samarbejde at udvikle og høste gevinsterne på indkøbsområdet. Her står kommunerne på et godt fundament, da der er et veletableret samarbejde om indkøbsdagsordenen på tværs af kommunerne.

Politisk prioritering og mandat samt mål

Ledelsesfokus og forankring i hele organisationen

Organisering, ressourcer og kompetencer til indkøbsopgaven, både i indkøbsafdelingen og på de enkelte fagområder

Tæt samarbejde og dialog – fx mellem indkøbsafdelingen og de enkelte fagområder og eksternt

Implementeringsfokus og vedholdenhed gennem løbende dialog og dataunderstøttet opfølgning

Veletableret samarbejde om indkøb

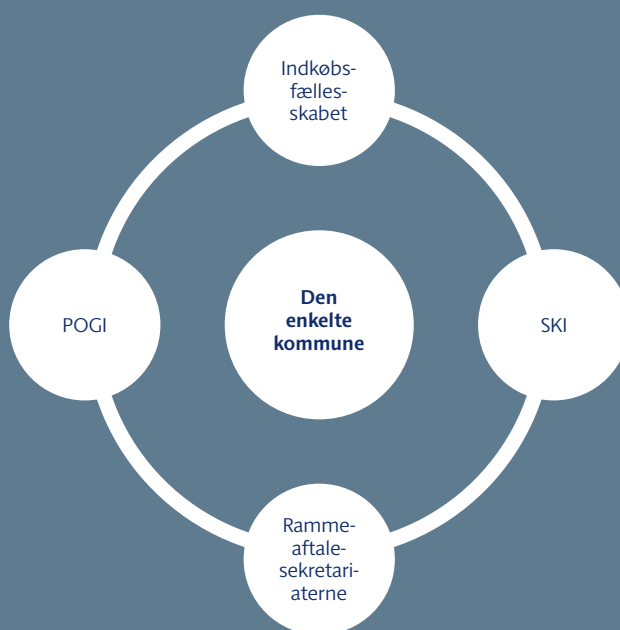
Det veletablerede samarbejde mellem kommunerne på indkøbsområdet udspiller sig i de kommunale indkøbsfællesskaber, ligesom det udspiller sig fælleskommunalt i regi af SKI. Jo større fællesmængde og standard, desto mere oplagt er det at løse opgaven fælleskommunalt, så der lokalt kan prioriteres tid til andre opgaver. Samtidig er der også flere eksempler på, at kommunerne går sammen om nogle af de komplekse køb, der hvor der er fælles mål og behov. Det gælder fx køb af særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, dagbehandling, ledsageordning og støtteydelse. I regi af ram-

meaftalesekretariatene indgår kommuner og regioner ligeledes aftaler om faglig udvikling, styring og koordinering af etablering, køb og salg af kommunale og regionale tilbud på social- og specialundervisningsområdet.

Partnerskab for Offentlige Grønne Indkøb (POGI) er et andet eksempel på, at kommuner og andre offentlige ordregivere går sammen om at fremme bæredygtige og grønne løsninger.

Figur

Aktører omkring kommunernes indkøb

Fælleskommunale indkøb i SKI – en vigtig brik i kommunernes indkøbsarbejde

Fællesindkøb i regi af SKI er afgørende i kommunernes indkøbsarbejde. Når kommunerne køber ind sammen, opnås de bedste priser, attraktive kontraktvilkår, sikring af bæredygtige hensyn, og kommunerne undgår hver især at bruge ressourcer på at gennemføre selve udbuddet.

De fælleskommunale aftaler er således en afgørende løftestang til at sikre effektiviseringsgevinster, frigivelse af ressourcer lokalt, og aftalerne understøtter samtidig bæredygtige hensyn på tværs af kommunerne. Samarbejdet om indkøb i SKI er med til at professionalisere indkøbsarbejdet og løfter fælleskommunale dagsordener.

Pejlemærke 1

Kommunerne skaber kvalitet og værdi for borgere og medarbejdere gennem indkøb

Manglen på arbejdskraft og økonomisk råderum kalder på, at der gøres noget anderledes for at understøtte den rette kvalitet og værdi. Her er fokus på indkøb som løftestang relevant, fordi det løbende forbrug i dagligdagen er en mulighed for at frigøre ressourcer til og udvikle opgaveløsningen.

Det viser erfaringer fra kommuner, der strategisk og systematisk har brugt indkøb som anledning til at tænke nyt og gøre noget andet. Det har ført til både råderum, bedre udnyttelse af medarbejdernes tid og ikke mindst kvalitet for borgeren. Det sker, når der fx stilles spørgsmålstejn ved, om tilbuddet eller produktet er det rigtige, eller om borgerens eller kommunens behov kan opfyldes på en anden måde. Skal der fx lejes eller ejes eller kan nye servicemodeller opfylde de aktuelle behov? Kvalitet og værdi skabes, når ydelsen eller produktet tilgodeser borgerens behov og ønsker, hvad enten det handler om fleksibilitet, selvhjulpethed, variation, læring, omsorg, tryghed, genoptræning eller forebyggelse.

Det skaber også værdi, når et indkøb udmønter sig i ændrede arbejdsgange eller konkrete

produkter, der kan frigive tid til borgerrettede opgaver og mindske fysiske belastninger for den enkelte medarbejder. Det er indkøb af velfærdsteknologi et godt eksempel på.

Indkøb er en anledning til at bringe fagligheder sammen

Indkøb er en oplagt anledning til at bringe fagligheder på tværs af organisationen i spil og udnytte potentialet ved at se på opgaveløsningen og processen frem imod et køb fra forskellige faglige perspektiver. Det kræver, at indkøbsfunktionerne i højere grad betragtes som en strategisk samarbejdspartner, der uafhængigt af, hvad der købes ind, understøtter fagområderne med at opnå mest mulig kvalitet i selve ydelsen eller produktet til den rigtige pris. Denne strategi viderefører således fokuset på, hvordan indkøbsfaglige kompetencer kan skabe værdi, når der købes ind i kerneforretningen i kommunerne.

Derudover er indkøbssituationen en unik mulighed for at bringe virksomhedernes perspektiv og innovationskraft i spil i gæntænkningen af opgaveløsningen til gavn for både borgere og medarbejdere.

Indkøbsprocessen som garant for kvalitet

Kvalitet og værdi skabes også i selve indkøbsprocessen, der er midlet til at opnå de rigtige ydelser og produkter. Det handler om at skabe systematik og være tydelig på, hvad man vil købe og samtidig skabe rammerne for, at der løbende kan følges op på, om man får det, der er aftalt. Fx at en borger får nye kompetencer og mindre støttebehov, eller at leverandøren gennem kontraktperioden har forpligtet sig på at bruge færre timer på opgaven grundet den

teknologiske udvikling. Det kan også handle om at gøre ensartede køb på tværs af organisationen til en del af den samme indkøbsproces, så synergier på tværs udnyttes, tid frigives, og kvaliteten understøttes samlet set.

Når indkøbsprocessen har høj kvalitet, er kendt og forudsigelig, skaber det også værdi for de medarbejdere, der har ansvaret for at købe ind og indgå kontrakter med eksterne leverandører. Det kan fx handle om, at ind-

købsfaglige kompetencer har taget stilling til kontraktvilkår, der giver en forudsigelig ramme i samarbejdet med leverandøren og skaber sikkerhed omkring juraen.

KL vil gennem relevante aktiviteter og viden- deling have særligt fokus på at understøtte kommunerne i at styrke indkøbspraksis til gavn for borgere og medarbejdere på vel- færdsområderne, herunder fx social- og be- skæftigelsesområdet.

Pejlemærke 2

Kommunerne reducerer klima- og miljøpåvirkningen fra kommunernes indkøb og forbrug

Kommunerne arbejder lokalt og i fællesskab ambitiøst med at reducere klima- og miljøbelastningen fra indkøb, selvom den grønne omstilling på indkøbsområdet også i nogle tilfælde betyder øgede udgifter. Erfaringerne med at trække indkøbet i en grønnere retning er der, og et godt sted at starte er der, hvor gode løsninger allerede er i brug, og værktøjer er tilgængelige. Det gælder fx på fødevarerområdet og på tværs af SKIs aftaler,

hvor der er gode muligheder for at forfølge de grønne ambitioner.

Klimaaftrykket fra kommunernes indkøb er i 2021 opgjort til 6,8 mio. ton CO₂e¹, og der ligger fortsat et stort potentiale i at gøre en kommunal forskel, når det kommer til at reducere klima- og miljøbelastningen samt understøtte biodiversitet gennem indkøb. Både i forhold til ændringer i det løbende forbrug i hverda-

gen og i forhold til de store forandringer der vil ændre på den måde, vi fx bygger, transporterer os og stiller krav til virksomhederne på. Vejene til et grønnere indkøb er mange og vil skulle overvejes fra indkøb til indkøb jf. indkøbs- og forbrugshierarkiet nedenfor.

Indkøbs- og forbrugshierarkiet

Hver gang en kommune foretager et indkøb, påvirker det klimaet og miljøet. Nogle indkøb belaster mere end andre. Mens det ikke har et væsentligt klimaaftryk, når den eksterne revisor gennemgår kommunens regnskab, så har det et større klimaaftryk, når der serveres mad i de kommunale daginstitutioner.

Kommunerne kan ikke undgå at købe ind. Men der er klima- og miljømæssige og også økonomiske potentialer forbundet med at gentænke indkøbet i forhold til at tage stilling til det aktuelle behov og tænke i alternativer til at købe nyt. Der kan stilles krav i udbud og også konkurreres på klima og miljø, hvor det er relevant, men grønne indkøb og også frigivelse af økonomisk råderum gennem indkøb handler i høj grad om adfærd i hverdagen. Skal der ageres klima- og miljøvenligt på en indkøbsaftale, bør fokus derfor også være på indkøbs- og forbrugsadfærden. Et perspektiv på indkøbs- og forbrugssopgaverne i kommunerne kan tage udgangspunkt i hierarkiet nedenfor. De relevante tiltag til at understøtte de forskellige trin i indkøbs- og forbrugshierarkiet vil variere, alt afhængig af hvad der skal købes ind. Det giver for alle typer af køb selvsagt ikke mening fx at reducere forbruget eller genbruge.

Metoder og data til at beregne klimaaftryk fra indkøb

Data til at beregne klimaaftrykket fra indkøb er idag umodent, og vi har stadig til gode på produktniveau at blive kloge på, om der fx skal vælges det ene bord fremfor det andet. De aktuelle beregningsmodeller måler som udgangspunkt klimaaftryk baseret på købet i kr., hvilket også betyder, at et stort indkøb i kr. – fx køb af sociale ydelser og tilbud – også vil have et stort klimaaftryk. Det gør det vanskeligt at måle udvikling over tid, men vi ved på overordnet niveau, hvilke indkøb man bør koncentrere sig om. Det gælder kommunernes byggeri og anlæg, køb af de mange forskellige varer, som kommunerne forbruger hver dag og køb af energi og brændstoffer.

Data er ikke perfekt, men det er ikke ensbetydende med, at der ikke kan handles og sættes konkrete aktiviteter i gang.

Som led i et samarbejde om data for klimaaftrykket fra indkøb mellem KL, SKI, Økonomitstyrelsen og Energistyrelsen har SKI sendt klimaaftryksrapporter til kommunerne, der indgår i indkøbsdatasamarbejdet i SKI. Rapporterne kan bl.a. give den enkelte kommune et billede af, hvilke indkøbsområder der er vigtigst i forhold til kommunens CO₂e-udledning via indkøb.

1 Energistyrelsen: Danmarks globale afrapportering, 2023

Figur
Indkøbs- og forbrugshierarkiet

Note: Indkøbs- og forbrugshierarkiet er inspireret af Kolding Kommunes ressourcetrappe, Odense Kommunes bæredygtige forbrugshierarki, regionernes klimastyringsmodel, SKI og indkøbshierarkiet beskrevet på hjemmesiden Den Ansvarlige Indkøber.

Fælles ansvar for de grønne løsninger

Kommunernes lokale og fælles indkøb kan understøtte den grønne omstilling, men kommunernes indsats kan ikke stå alene. Der er behov for input fra og dialog med de mange virksomheder, der leverer produkter og ydelser til den kommunale sektor. Det er fx leverandørerne, der har indgående kendskab til, hvad der kan gøre et indkøb mere grønt inden for de enkelte brancher.

Kontrakten med leverandørerne er også en anledning til at sikre innovationskraft og udnyttelse af det grønne potentiale i kontraktperioden ved fx at indarbejde innovations-

klausuler eller puljer til udviklingsarbejde. Ligesom incitamenter i kontrakten kan skubbe på den grønne omstilling og give incitament for leverandørerne til at flytte sig i kontraktperioden.

KL vil i samarbejde med kommunerne og relevante parter understøtte videndeling og udvikling af fælles metoder og beregningsgrundlag til opgørelse af klima- og miljøgevinst i forbindelse med indkøb. Sammen med kommunerne vil KL have fokus på at understøtte reduktion af klima- og miljøpåvirkningen fra indkøb på områder, hvor der allerede er gode erfaringer.

Det gælder fx på følgende områder:

- Byggeri og anlæg
- Transport (egen flåde, transport af varer, køb af transportydelse)
- Fødevarer
- Møbler
- Tekstiler
- It-udstyr

I tillæg til ovenstående vil fokus være på at afsøge nye områder og potentialer for et kommunalt klima- og miljøvenligt indkøb. Implementeringen vil samtænkes med aktiviteter i regi af fx Klimaalliancen, SKI og andre aktører.

Pejlemærke 3

Kommunerne frigør råderum og skaber tid til kerneopgaven via udvikling og effektivisering af indkøbspraksis

Der er behov for at tage alle greb i brug for at frigøre økonomiske ressourcer og tid, der understøtter, at kommunerne kan levere velfærd af høj kvalitet. Indkøb har i mange år været motor for frigørelse af råderum – og der er fortsat et potentiale.

Fortsat skabelse af råderum gennem indkøb kræver fokus på nye områder

3. og 4. gang et udbud gennemføres, er der ikke nødvendigvis de samme effektiviseringsgevinster at hente. Her ligger gevinsten i, at de indgåede aftaler bliver brugt, så de økonomiske, men også de kvalitetsmæssige og grønne potentialer på aftalerne udnyttes. Det handler om adfærd på tværs af organisationen. Analyser på tværs af kommunernes indkøbsdata viser, at jo mere en kommune anvender de fællesforpligtende aftaler i SKI, jo lavere et indkøb pr. indbygger vil kommunen have. Når der lægges aftalevarer i kurven,

giver det altså økonomi på bundlinjen. Det samme vil formentlig gøre sig gældende, når det drejer sig om aftaler indgået af den enkelte kommune eller i regi af indkøbsfællesskaberne.

Kommunernes indkøbsaftaler og kontrakter er med til at holde priserne på et stabilt niveau, og konkurrence om opgaverne kan gardere mod unødigt store prisstigninger fremadrettet. Men skal der fortsat skabes råderum gennem indkøb, skal kommunerne kigge mod nye områder og samtidig i nogle sammenhænge gentænke den måde, der udbydes og købes ind på. Det handler fx om at se på, hvor det at samle indkøbsvolumen, undgå parallel kontraktdekning, ensrette indkøbsprocesser, indgå kontrakter på optimale vilkår, arbejde systematisk med kontraktstyring og gennemføre udbud eller forhandling kan skabe økonomisk værdi. Det er særligt

Indkøbsfaglige greb

- Analyse af indkøbsmønstre
- Kontrakt- og leverandøroverblik
- Dialog med markedet
- Omsætte behov til krav
- Udarbejdelse af kontrakter og optimale kontraktvilkår
- Digitalisering af indkøbet
- Kontraktstyring og -opfølgning
- Kategoristyring
- Udbud/konkurrenceudsættelse
- Forhandling

relevant på de mange indkøb af ydelser, der foretages i en kommune – alt fra håndværkerydelser til særligt tilrettelagt ungdomsud-dannelse.

Mindre tid på indkøb – mere tid til kerneopgaven

Der skal bruges så lidt tid som muligt på at løse indkøbsopgaver på fagområderne i en kommune, hvor langt hovedparten af indkøbene foretages i dagligdagen. En mere effektiv indkøbspraksis og -organisering kan bidrage til at frigøre tid til kerneopgaven.

Det drejer sig fx om at digitalisere indkøbet, idet et indkøb fysisk i butik eller på leverandørens hjemmeside trækker langt flere ressourcer end et digitalt indkøb via kommunens e-handelssystem. Det handler samtidig om at forenkle arbejdsgangene omkring indkøb, planlægge indkøbet, samle indkøbet og købe ind i større mængder, så de mange små fakturaer undgås. Det gælder ikke kun, når der købes produkter, men også når der købes ydelser. Har kommunen fx leverandørlister med forhandlede priser eller ligger der en standardkontrakt, kan den enkelte medarbejder bruge tiden på borgeren.

Samtidig kan den enkelte kommune spare ressourcer på selve udbudsprocessen, når udbuddet gennemføres i regi af SKI eller et indkøbsfællesfællesskab. Bevidst arbejdsdeling kan således bidrage til at frigive tid i den enkelte kommunes indkøbsfunktion, der kan bruges på andre værdiskabende indkøbsopgaver.

Virksomhederne som løftestang for brug af færre medarbejder- ressourcer og socialt ansvar

I samarbejdet med virksomhederne kan deres viden og innovationskraft omsættes til løsninger og produkter, der kan understøtte, at arbejdsopgaverne løses med færre ressourcer gennem fx brug af velfærdsteknologi.

Gennem krav kan kommunerne også efterspørge, at virksomhederne tager socialt ansvar ved fx at have unge i uddannelse eller ansætte langtidsledige borgere på relevante kontrakter. Det kan være med til at reducere antallet af ledige, sikre arbejdsudbuddet

og imødekomme manglen på arbejdskraft. Samtidig kan krav til virksomhederne understøtte, at der tages socialt og etisk ansvar gennem de kommunale kontrakter, herunder også i forhold til arbejdsvilkår. På den måde kan det understøttes, at virksomhederne og medarbejderne i virksomhederne har de bedste forudsætninger for at løse opgaver for kommunerne.

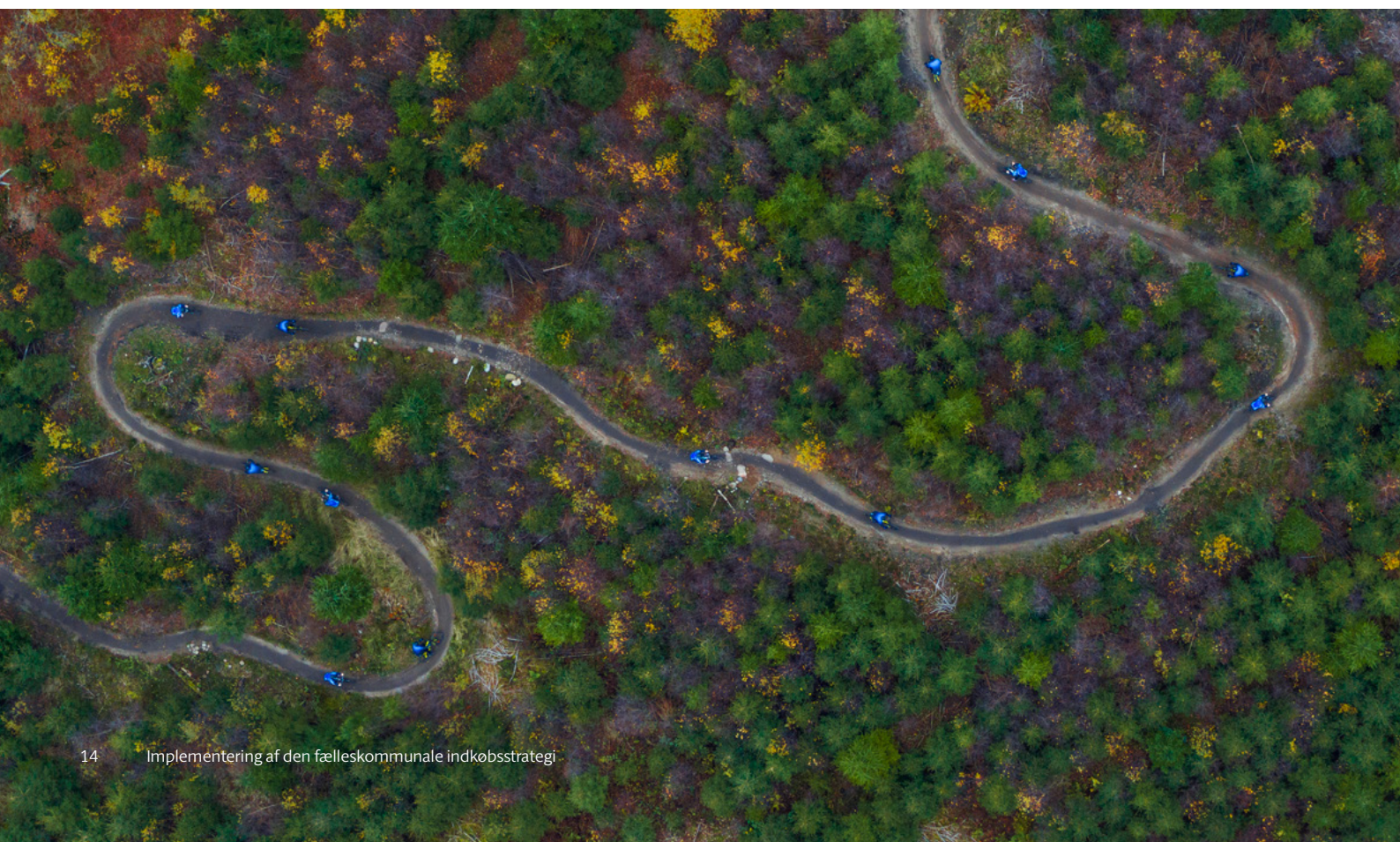
KL vil understøtte og sikre videndeling i forhold til kommunernes erfaringer med at tænke indkøb på nye måder og nye områder i forhold til at opnå råderum og frigivet tid. Samtidig vil KL i lyset af de forventede krav om e-handel understøtte kommunerne i implementering af e-handel og samtidig understøtte arbejdet med systematisk kontraktstyring.

Implementering af den fælleskommunale indkøbsstrategi

KL vil i strategiperioden arbejde tæt sammen med kommunerne, SKI og relevante aktører om at udfolde og udforske vejene til at arbejde med pejlemærkerne i strategien. Samarbejdet forankres i en styregruppe og relevante kommunale netværk. KL vil løbende gennem dialog med kommunerne, relevante nøgletal, surveys og andet aktuelt data følge op på udviklingen i forhold til strategiens tre pejlemærker.

Samtidig vil KL aktivt bidrage til videndeling på tværs af kommunerne gennem netværk, webinarer, kompetenceudvikling mv., så det understøttes, at erfaringer og ressourcer udnyttes optimalt på tværs. Ligesom KL vil bidrage til udvikling af værktøjer og metoder til at understøtte kommunernes arbejde med indkøb og forbrug inden for strategiens tre pejlemærker. Materiale mv. vil løbende blive lagt på KL's hjemmeside.

For inspiration og cases:
Scan eller klik på QR-koden

KL
Weidekampsgade 10
2300 København S

+45 3370 3370
kl@kl.dk
www.kl.dk

✂ @kommunerne
📄 KL

Produktionsnr. 830984

KL